

Tato diplomová práce se zabývá některými aspekty komunikace s pacienty se zrakovým postižením. Teoretická část je věnována problematice zrakového postižení, obecného vymezení pojmu komunikace a komunikačních zvláštností lidí se zrakovým postižením. Popisuje jednotlivé zrakové vady, psychosociální aspekty zrakového postižení a také se zabývá přípravou všeobecných sester, diplomovaných všeobecných sester a zdravotních asistentů na práci s lidmi se zrakovým postižením.

Výzkumná část zjišťuje problémy lidí se zrakovým postižením při návštěvě zdravotnických zařízení a naopak zkušenosti respondentek ze souboru sester s těmito pacienty. Výzkumu byly použity dva dotazníky vlastní konstrukce. Jeden dotazník byl vytvořen pro osoby se zrakovým postižením a druhý pro všeobecné sestry. Výzkumné vzorky tvořilo 104 osob se zrakovým postižením a 100 sester, které pracují ambulantní složce.

Z výsledků výzkumu je patrné, že komunikovat s pacienty se zrakovým postižením by měly umět sestry pracující na všech pracovištích. Z výzkumu vyplynulo, že v jednání sester s pacienty se zrakovým postižením se objevují nedostatky týkající se snahy řešit situaci s průvodcem, nevhodného doprovodu. Zrakově postižení poukazovali na malou informovanost sester i lékařů o zrakově postižených, špatnou orientaci v budovách zdravotnických zařízení, na jednání se zrakově postiženými jako s neschopnými.

Zdravotnická zařízení by se měla zaměřit na celoživotní vzdělávání všeobecných sester a lékařů v oblasti zrakově postižených, dále pak na úpravu prostředí a zlepšení systému organizace pořadí pacientů na ambulancích.